

14de zondag door jaar C

Gn. 18,1-10a; Kol. 1,24-28; Lc. 10,38-42

Ook wij zijn ontvangers van gastvrijheid...

In de eerste lezing hoorden we over het bezoek van drie mannen aan Abraham en Sara. Het verhaal maakt duidelijk dat Sara en Abraham, dankzij hun gastvrijheid, hun toekomst openen. De ontvangen mannen voorspellen het ontvangen van nageslacht en inderdaad, op de door hen genoemde tijd wordt Isaak geboren.

Gastvrijheid die vruchtbaar is en toekomst geeft: het staat op dit moment nogal haaks op het maatschappelijke klimaat. Velen zijn bang dat gastvrij ontvangen van vreemden onze toekomst juist bedreigt, ofwel omdat zij vrezen dat het betekent dat wij schaarse middelen met meer mensen moeten delen. Dat zij daar de dupe van worden, ofwel omdat de aanwezigheid van het vreemde, onze Westerse cultuur zou bedreigen.

De Bijbelse suggestie is echter dat het ontvangen van het vreemde, onze cultuur versterkt en verrijkt, en dat we ons over dreigende schaarste niet teveel zorgen hoeven te maken. Over een rechtvaardige verdeling wel, uiteraard. Maar wat zouden we moeten met rijkdom aan geld en goederen als er straks niemand is om het mee te delen? Wat hebben wij eraan dat we onze zorgkosten misschien wel kunnen betalen, maar er geen mensen zijn om zorg te verlenen? Lukt het ons dan nog om onszelf wijs te maken dat we net zo lief door robots worden gewassen en aangekleed?

Ook degenen die pleiten voor meer gastvrijheid van onze Lage Landen, blijken de neiging te hebben degenen die naar ons toekomen, als kosten en mogelijke lastposten te zien. Alsof zij bevangen zijn door de geest van Marta in het evangelie van vandaag. Marta ontvangt Jezus, maar klaagt vervolgens dat het zorgen voor Hem zoveel werk is en haar zuster Maria haar daar alleen voor laat opdraaien. Je hoort Jezus haast zeggen dat het allemaal niet nodig is en Marta zeggen: “Het is geen moeite hoor”, terwijl ze onder zuchten en steunen datgene aansleept wat volgens haar cultuur bij gastvrijheid hoort.

Zo komt niet degene die zij ontvangt centraal te staan, maar wat zij als gastvrouw meent te moeten doen. Ik kan mij Jezus’ voorkeur voor Maria goed voorstellen. Voor Maria staat Jezus immers centraal. Wat Hij aan inzichten meebrengt vindt zij interessant genoeg om haar plichten te vergeten en zich te verheugen in wat haar geschonken wordt.

Kunnen we in degenen die naar ons toekomen de gaven zien die zij naar Bijbelse overtuiging zijn? Op bezoek in de Verenigde Staten zei paus Franciscus in september 2015 in een toespraak tot het Congres: *‘Als we veiligheid willen, laten we dan veiligheid creëren; als we leven willen, laten we dan leven geven; als we kansen willen, laten we dan kansen bieden.’* Veiligheid, leven, kansen: je kunt ze niet vasthouden. Je kunt ze uiteindelijk alleen maar krijgen; van de ander!

De apostel Paulus maakt ons duidelijk dat we het vermogen om te ontvangen, ook zelf ontvangen hebben en steeds opnieuw mogen ontvangen. Het komt voort uit het geheim dat ons volgens Paulus bewoont. Dat geheim is Christus, zegt hij, Christus die uitzielt naar het moment waarop zijn Koninkrijk in ons is doorgebroken en God alles in alles zal zijn.

Om te besluiten. Hoe zou het zijn als we ons zouden inspannen, de mogelijkheden om te krijgen, zo groot mogelijk te maken? Dat wil zeggen dat we anderen niet als last zien, maar als gevers. En dat wij onszelf niet zien als eigenaars, maar als ontvangers. Immers, ook wij zijn ontvangers van gastvrijheid! Amen.

Gabrie Papenburg, oud-pastoor van onze parochie

